

Ömrüm

Ömer Faruk KÖSE

Meneviş Yayınları: 116

ÖMRÜM

Ömer Faruk KÖSE

© FCR Yayın Reklam Bilgisayar San. ve Tic. Ltd. Şti.
(Sertifika No: 13178)

Kapak ve Mizanpaj
FCR

Baskı ve Cilt
VADİ GRAFİK TASARIM VE REKLAMCILIK LTD. ŞTİ.
İvedik Org. San. 1420. Cad. No: 58/1
Yenimahalle/ANKARA • Tel: 0 312 395 85 71
Sertifika No: 47479

1. Baskı: Aralık 2020

ISBN
978-9944-785-97-6

FCR YAYIN REKLAM BİLGİSAYAR SANAYİ ve TİC. LTD. ŞTİ.
Hacı Bayram Mh. Boyacılar Sk. No:14/1 Ulus-Altındağ/ANKARA
Tel: (0 312) 310 08 60 – Fax: (0 312) 311 47 89
web: www.menevis.net • e-mail: menevis@fcr.com.tr

Ömer Faruk KÖSE

Ömrüm

ANKARA 2020

Ömer Faruk KÖSE

1946 yılında Bayburt'un Karşıgeçit Köyü'nde dünyaya geldi. İlk tahsilini burada tamamladı. Kaderin cilveleriyle arkadaşlığı da burada başladı. Dokuz yaşında babadan öksüz kaldı. Bu yüzden ailesiyle birlikte Ankara'ya, dayılarının yanına göçtü. Orta öğrenimini Ankara Atatürk Lisesi'nde, yüksek tahsilini Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesi'nde 1971'de tamamladı. İstanbul'da staj, Ankara'da Avukatlık yaptı.

Otuz yıllık avukatlığı süresince birçok ticari kuruluşla ortak oldu. Tüm bu ortaklıklardan hayal kırıklığı ve hüsrandan başka bir kazancı olmadı. Fakat hiçbir yenilgi onu yıldıramadı. Coşkulu inancı, hiçbir mekâna sığmayan ruhu, doyumsuz hizmet aşkı, onu maceradan maceraya sürükledi. Birçok kültürel kurumun oluşumuna önyak oldu. Bunların içerisinde en önemlileri Fecr Yayınevi ve İnfak Vakfı'dır. Halen İnfak Vakfı başkanlığı görevini yürütmektedir.

İslamî Hareket ve Önündeki Engeller isimli bir araştırma kitabı ile düşünce hayatını gösteren muhtelif zamanlarda yazdığı yazılarından oluşan *Yazı ve Yaşam* isimli kitabının yanı sıra *Yanık Anılar*, *İki Köye Şiir*, *Yalnızlığa Yaslanmak* ve *Göçebe Ömrüm* isimyle dört adet şiir kitabı ve *Gözyaşım Yollarda Kaldı* isminde bir anı kitabı yayımlanmıştır.

ÖN SÖZ

Ömür denilen serüven ilk ılıkla başlar, bir feryat olarak devam eder. Ve bilinmez bir akşamın solan renklerinde, son bir nefesle tükenir. Gün uzar akşam olur, günün ışıkları, evrenin renkleri göğüs kafesinde hayata göz yumar. Yaşanmamış yıllar özlem olur, hatıra olur, gelip göz pınarlarında donar. Can kuşu sonsuza kanat çırpıp bilemediğimiz sonsuzun meçhul ufuklarına konar.

Hayat yolu denilen bu serap, bazen yokuş bazen düz ova olur. Ufuk izgisi önde bir ceylan kıvraklığında seker durur. Emellerin hep önde bir adım ötede olduğu sanılır. Hâlbuki o ardında koşulan bir seraptan başka bir şey değildir. Her şey öylesine boş öylesine vefasızdır. Tutulan hiçbir şey gerçek değil, tutunulan dallar ise sanaldır.

Acılar, hüznler içinde süren bir yolculuktur ömür. Mavi gökyüzünü örten bulutlar kadar kaypak, bir görünüp bir kaybolan dostların sevgisi gibi oynaktır. Üstümüzden gelip geçen ey zaman, yok mudur sana hiçbir dur durak. Madem ki zaman bu kadar akıcıdır, bize zamanın içinde yolculuktan başka ne kalır. Aslında herkes yolcudur bu boşlukta da bazıları mukimmiş gibi yaşarlar ömürlerini.

Şiirlerimi okuyanlar diyorlar ki ne kadar hüznölüsün. Ama onlar bilmiyorlar ki Allah hüznölü kalbi sever. Bu nedenle bu kitabın müellifi bir yolcunun asıl sılasına olan hasreti ile yaşadı hayatı. Hayatın her safhasında bir garip yolcunun hüznlerini yudumladı doyasıya. Asıl sılanın ve gerçek dostun özlemi ile geldi gün batımına. Güneş şimdi ufku kızıl saçları ile yakmakta ve zaman sevgilisine kavuşmak üzere gün batımına yakın durmaktadır.

Benden geriye bir ses olarak kalır umuduyla yayınladığım bu kitabı sadakat ve vefa sembolü olan sevgili eşim HACER Hanım'a ithaf ediyorum. Sadakat ve vefa ehline selam olsun.

SUNUŞ

Şiir, yaralı bir sinenin göğüs kanamalarıdır. Şiir, duyan, hisseden, hayata ve evrene nakşedilmiş şiirselliği fark eden hassas ruhlarn bir ahenk içindeki kanat çırpıntılarıdır. Bazen hüzn, bazen dua, bazen özlem olarak dökülür mısralara. Lâkin bu mısralar her zaman duyuş ve algılayış kadar coşkulu ve güçlü değildir. Zira hissetmekle, hisleri yazıya dökmek aynı şey değildir. Duyguları ifade etmekte dil ve kalem çoğunlukla aciz kalır. Zaman zaman içimde kopan fırtınaları, yükselen alev dalgalarını, aynı güçle yazıya dökmek gücüne sahip olsaydım en duyarsız insanları bile yakabilirdim diye düşünüyorum. Ne yazık ki; bu amansız volkan sağlığını ve ruhumu kavurmaktan başka bir işe yaramamaktadır.

Bu kitapta dillendirdiğim mısralar, bir gönül yangınından geriye kalmış mecalsiz kıvılcıklar ve kül yığının-dan başka bir şey değildir. Yaşadığım yetmiş beş yıllık ömrümde anladım ki hayat, gerçekleşmeyen özlemlerle biriktirilen anılardan başka bir şey değilmiş.

Bayburt'un Karşıgeçit köyünde 1946 yılının bir bahar akşamı dünyaya geldim. Şiirle bu köyde ve çocukluğumun ilk yıllarında tanıştım. Modernizmin yöremize

girmedığı, doğamızı ve ruhlarımızı kirletmediği, Dünyayı sadece kendi gök kubbemizin altından ibaret sandığım çocukluğumun ilk ve gizemli yıllarında tanıştım şiirle.

Bilhassa uzun ve soğuk geçen kış gecelerinde köy delikanlılarının ellerinden düşürmedikleri, Kerem ile Aslı, Karacaoğlan, Aşık Garip, Sümmani, Mahalli şairler; Zihni, Hicrani gibi halk ozanlarının şiirlerini ve şiirleştirilmiş hayat hikayelerini dinleyerek uykuya daldım.

Köy delikanlıları, kışın evlerde ve odalarda, yazın tarla ve harmanlarda, genç kızlar ve gelinler tarlalarda yanık buğday başaklarını biçerken, hep bu ozanların şiirleriyle şifreli olarak konuşurlar, yürek yaralarını hep onların dizeleri ile dile getirirlerdi.

Uzun kış gecelerinde dinlediğim bu şiirlerdeki ahengi, dünyanın en güzel baharlarını yaşayan köyümün dağlarında, ovalarında ve tarlalarında, bir cennet ırmağı olduğunu düşündüğüm Çoruh nehrinin gözyaşında berrak sularında, baharı coşkuyla yaşayan sayısız kuş türünün nağmelerinde, yaban güllerinin ve kır çiçeklerinin hasret kaldığım o doyumsuz kokularında bulurdum. O canım yaz gecelerinin efsunlu güzelliği, o yıldız yağdıran gökyüzü, hayallerimin üzerinde kanat çırpıtığı Samanyolu, tarlalarda, ovada yolumu bekleyen aydede, bütün bu güzelliklere enfes bir konser veren böcek orkestrası. Unutamadığım, unutamayacağım tüm bu manzaralar bugün bile bir şiirsellikle ve canlılığından hiçbir şey kaybetmeden belleğimde yaşamaya devam ediyor.

Hayat sürprizlerle, tuzaklarla doluydu. Her gün yeni bir serüven, her yıl başka oluşumlarla yüz yüze geliyor insanoğlu. Yıl 1955 aylardan Ağustos köyümüzde harman ayı. Buğday harmanını dövenle sürmeye çalışıyorum. Öğlen sıcaklığı benim dövene bağlı öküzlerin beynini

eritecek seviyede yüksek. Saatler gelip geçiyor gün batıya yöneliyor ama yanıma hiç kimse gelmiyordu. Normalde babaannemin gelip yeter öğlen paydosu yap demesi gerekiyordu. Ama görünürlerde kimse yoktu. Bu durum içimi eziyor, terk edilmişlik duygusu yaşamama sebep oluyordu. Henüz dokuz yaşında bir çocuk olma rağmen taşıdığım mesuliyet duygusu işimi terk etmeme engel oluyordu. Nihayet direncimin sınıra geldiği bir anda öküzleri açıp eve yöneldiğimde ne göreyim; evimizin önü ana baba gününe dönmüş. Şaşkınlıkla ne olduğunu anlamaya çalışırken kalabalığın bana acıyarak baktığını fark ediyor, gerçeği öğreniyorum. Heyhat! Babam ölmüştü. O yaşlarda babam ve ölüm, yan yana düşünemediğim iki olguydu. Esasen ne ben ne de annem uzun yıllar ölüm denen bu gerçeği kabullenemedik. Yalnızlığa çekildiğimiz kimsesiz uzun gecelerde birlikte babamı geri vermesi için gözyaşlarına boğularak safiyetle Allah'a dua ederdik. Yıllar sonra anladım ki; ölüm hayatın en kat'i ve kesin gerçeğiydi. Ölüm olayı doğumla başlıyor bir gün son noktayı koyuyordu.

Evet, babalar da ölüyordu, bu gerçeği daha dokuz yaşında bir çocuk olarak fark edip kabullendim. Bu gerçek hayatımda yaşadığım en büyük bir deprem olarak ruhumun derinliklerine demir attı. Aradan geçen 65 yıla rağmen ne babamı ne öldüğünü duyduğum o ilk günü ve ne de o gün yaşadığım acıyı, çektiğim ızdırabı unutabildim.

O günden sonra evin erkeği olmak gibi bir çocuğun taşıyamayacağı büyük bir sorumluluğu hep omuzlarımda hissettim. Bu sorumluluğun gereğini yerine getirmek elbette mümkün olmadı. Ama ben bu sorumluluğu hakkıyla taşımaya başladığım yıllara ulaşıncaya dek, hep

onun bilinci çoğunlukla da ezikliği ile yaşadım. Bu yüzden ne çocukluğumu, ne de gençliğimi emsallerime eş bir değerde yaşayabildim.

İlkokulun bitimini müteakip ailece Ankara'ya taşındık. Üç günlük uzun ve sıkıntılı bir yolculuk adeta Ankara'daki hayat serüvenimin bir özeti gibi geçti. Orta lise ve Üniversitedeki tahsil yıllarım köydeki hayatımızı mumla aratacak düzeyde yokluk ve sıkıntı içinde geçti. Bu yıllarda hep şöyle düşünüyordum: Tüm güzellikleri köyümde bırakıp geldim, babam bir defa ben her gün öldüm.

Tüm bu yaşadıklarım beni dert sever yapmıştı. Bir şairin söylemiyle "Derdimi seviyordum." Ve acıların gücü ile yaşıyor, acılarımdan, yoksulluğumdan buruk bir zevk alıyordum. Bu nedenle olsa gerek ömür boyu yoksulların yanında bulunmayı acı çekenlerin acılarına çare bulmaya çalışmayı kendime yol edindim.

Arkadaşlarım arasında sevilir, güvenilir birisi olmama rağmen, yalnız kalmaktan, düşünmekten, kendi yalnızlığımın ıssızlığına sığınmaktan ve bir de yanık halk türkülerini dinlemekten çok hoşlanıyorum. Çünkü o türkülerde çocukluğumdan kalma sırlar gizlidir.

Lise birinci sınıf öğrencisi iken edebiyat öğretmenim edebiyata olan ilgimi fark etmiş olmalı ki, benim şiir yazmaya teşvik etti. Bu teşvik sonucu ilk şiirlerimi Karacaoğlan stiliyle yazmaya başladım. İlk gençlik yıllarımda bu ilk şiirlerinde yaşadığım dönemin gereği beşeri aşk temalarını işliyordum. Bu şiirlerim bile tertemiz duygularla yüklüdür.

Üniversitedeki yıllarımda, Necip Fazıl Kısakürek, Sezai Karakoç gibi ustalarla tanışmam şiir anlayışında devrime sebep oldu. Bu ustaların yanında şiir yazmak ne haddime diye düşünmeye başlamıştım. Üstelik acı-

masız bir sağ sol kavgasının içine itilmiştim o dönemdeki tüm Üniversite gençliği gibi. Bu nedenlerle uzun bir süre sadece iyi bir şiir okuyucusu olarak kaldım. Ta ki Ankara Hukuk Fakültesini bitirdiğim 1971 yılına kadar. Bu yıla gelinceye kadar artık şiir yazmıyor ama şiiri yaşıyordum. Benim için hayatı bir şiir güzelliğinde yaşamak çok önemliydi. Çünkü hayatın her anında bir renk, bir ahenk ve bir şiirsellik vardı. Şiir köyümde, şiir Allah'ın ayeti olan doğada ve Kur'an-ı Kerim'in eşsiz üslubunda, Nebiler Nebi'si Hz. Muhammed'in destansı hayatında vardı. Önemli olan bu varları görmek, sezmek ve bu eşsiz ahenge ayak uydurabilmektir.

Şairlik iddiasında değilim. Hayatın şiirselliğini sezmememe rağmen, hayatımın bütünü itibarıyla şiirle fazla uğraştığımı söyleyemem. Yüksek tahsil yıllarımda başlayan ideolojik yönelimim hiçbir kesintiye ve azalmaya uğramadan bu günlere kadar sürüp geldi. Yaptığım tahsil ve çokça okuduğum fikri muhtevalı eserler, mantık ve muhakeme gücümü geliştirirken şiire olan ilgimi ikinci plana itti.

Yaşadığım fırtınalı hayat, uğradığım düş kırıklıkları, vefasızlıklar ve ihanetler, beni yeniden şiirin gizemli dünyasına, yorgun ruhumun kanatları altına sığınmaya mecbur ve mahkûm etti. Şiire sığınmak, yaşadığım hüznün artıyor mu, eksiltiyor mu o da ayrı bir konu.

Yazdıklarımı beğendirmek iddiasında değilim. İşi gücü başkalarının kusurunu aramaktan ibaret olanların yergilerine de alıştım artık. Esasen yaşadığım hayat bu eleştirilerden daha insafli değil. Biliyorum ki; bu kalem hissettiklerimi yazmaya ve bu hayat sözlerimin tamamını söylememe yetmeyecektir.

KİTAP HAKKINDA

Yazmış bulunduğum şiirler önceki yıllarda üç kitap halinde yayınlanmıştı. Artık mevcudu tükenmiş olan bu kitaplardaki şiirlere yenilerini de ekleyerek yeni bir kitap olarak yayınlamanın uygun olacağı düşüncesiyle yola çıktım. Bu kitap öncekilerin sisteminden farklı bir düzenlemeye tabi tutuldu. İlk gençlik yıllarımda yazdığım şiirleri dışarıda bıraktım. Sadece bir ömür benimle hayat yolculuğu yapan ve benim bütün yokluklarıma, çilelerime gönüllü katlanan, hayat arkadaşım ile ilgili olarak yazmış bulunduğum şiiri istisna tutarak kitabın başına koydum. Onun ve benim bir hayata ilginç bir başlangıç yaptığımız günün hatırası olarak bir sır gibi sakladığım şiiri okurlarımın affına sığınarak kitabın başına aldım.

Benim henüz 19 eşimin ise 16 yaşlarında olduğu bir dönemde el ele verip hayata kaçtığımız bir anının öyküsü olan bu dizeler beşeri aşkın ve vefanın ne demek olduğunu yeni nesillere anlatılması açısından bir örneklik teşkil eder diye düşünüyorum. 55 yıl süren beraberliğin başlangıç noktası olan bu şiir okuyan gençlere bir ders olur diye umuyorum.

Kitap, birbirine yakın konuları bir araya toplayan 6 bölümden oluşmaktadır. Kitaba ismini veren Göçebe ömrüm isimli şiir bu sıralamanın bir istisnası olarak en başa alınmıştır. Bazen birbirine çok benzeyen konuları işleyen şiirler yazmışım. Ama farklı zamanlarda farklı duygular altında yazılmış bu dizeler. Bu nedenle hiç birisini atmaya kıyamadım. Tekrar gibi olsa da dikkatli okuyucu ciddi farklılıkların olduğunu anlayacaktır. Bir de şiirleri kısım kısım ayrıştırmaya çalışmış olmama rağmen bazen isabetli davranamamış olabilirim bu hatalarımdan dolayı da okuyucunun affına sığınırım.

Her bölümün başında kısa açıklamalar yaparak okuyucuya o bölümdeki şiirleri nasıl bir ruh hali ile kaleme aldığımı anlatmaya çalıştım. Benden geriye kalacak bu kül yığınının belki bir gün birileri eşeleyerek yaşamım boyunca içimde kopan fırtınalardan, yüreğimi kavuran alevlerden bazı izler yakalayabilir diye umuyorum.

Kusur ve eksiklikler bana, güzellikler güzeller güzeline aittir. Hata ve eksiklerimle ona sığınıyor ve bağışlamasını niyaz ediyorum.

İÇİNDEKİLER

Ön Söz	5
Sunuş.....	7
Kitap Hakkında	13

1. Bölüm

Göçebe Ömrüm	23
Bir Ferhat Öyküsü.....	25
Ayrılık.....	26
Yıllar-1	27
Yıllar-2.....	28
Anılar-1	29
Anılar-2.....	30
Bir Dosta	31
Kuşandı Akşam	32
Nehir	33
Akış.....	34
Doğduğum Günden Beri	35
Yalan	36
Değirmen	37
Boşluğun Sesi.....	38
Yalnızlığa Yaslanmak	39
Vakit	40
Zaman.....	41
Son Günüm.....	42
Ateşten Süzülen Hayat.....	43
Beyhude Ömrüm.....	44
Beni	45

Yalan Dünya.....	46
Gölgeler.....	47
Ölüm Yakın.....	48
Ben de Giderim.....	49
Bir Gecedir Ömrüm.....	50
Günün Sonu.....	51
Gemi.....	52
Biter Bu Yaz.....	53
Gidersin.....	54
Ey Gençlik.....	55
Biz.....	56
Vefasız Yıllar.....	57
Yılbaşı.....	58
Yorgun.....	59
Toprak Sessizce Bekler.....	60
Biten Güne.....	61
Göç.....	62
Şair Ölünce.....	63
Giderim.....	64
Uçurtma.....	65
Kaçmak.....	66
Ay Tutuldu.....	67
Melal.....	68
Akış.....	68
Gelince.....	69
Ömür Denilen Nedir ki.....	70

2. Bölüm

Sıla Gurbet Özlem ve Hayatımda İz Bırakanlar

Anne.....	73
Gurbet Akşamları.....	75
Gurbet Geceleri-1.....	76
Gurbet Geceleri-2.....	77
Benim Sevgili Annem.....	78
Yavrum.....	79
Allah'ın Zoruna Gider.....	80
Köyüm.....	81
Oğluma.....	82
Beyaz Atlı.....	83
Karadeniz Öyküsü.....	84
Elveda.....	85

Gün Ortasında Gelir Ölüm	86
Akşamüstü	88
Örtünü Yarama Sar	89
Yangın	91
Köse Dağı	92
Bekler	93
Gurbette İki Mezar	94
Kısmet	96
Kızıma-2	97
Kara Tren	98
Bir Köy Uzakta Kaldı	99
Vefa 1	100
Vefa 2	100
Gidenlere	101
Çocuk ve Anne	102
Yusuf	103
Karşıgeçit'te Sabah Namazı	104
Günün Son Işıkları	106
Gün Akşam	107
Gülizâr	108
Yuva	108
Ne Kaldı	109
Göç	110
Adın Ağlıyor Gözlerimde	111
Mihnet	112
Gurbet ve Anne	113
Yuva	116
Eski Dostlar	114
Torun Yusuf'a	116
İrmak ve Hüzün	117
Özlem	118
Kayseri	119
Mücadele Birliği	119
Yengeme	120
Dönüş	121
Dede ve Torun	122
Bayburtlu	123
Kösoğlu	124
Bayburt'un Tenha Köylerinde	125
Ömür Denilen	126
Anne	127
Baba	127

3. Bölüm

Emanet İtiraf Tövbe ve Dualar

Madde ve Mana	131
Ezanlar	132
Vakıf	133
Oku Bedenini	134
Fecr'e Doğru	136
Emanet	137
Eyüp Sultan'da Sabah Namazı	138
Üç Hece	139
Gaflet	140
Şiir	141
Benden Sorulur	142
Öncüye Bahar Geldi	143
Kandiller	144
Bayram Tebriği	144
Berat Kandili	145
Kandiller-1	145
Filistin'de Bayram	146
Bayram Tebriği	146
Kandiller 2	147
Geçti	147
Sen	148
Ramazan	149
İtiraf	150
Dua-1	151
Dua-2	152
Namaz	154
Ey Nefis	155
Camiler	156
Hep Seni Bekliyorum	157
İnfak	158
İlahi!	159
Ey Resul	160
Muhasebe	161
Doğru Yol	162
İyilik	163
Açıldı	164

4.Bölüm*Dünya Kazan Ben Kepçe*

Yol.....	167
Yolcu.....	168
Durak.....	169
İstanbul Sokakları.....	170
Tarihe Yolculuk.....	171
Gezi Notları.....	173
Çanakkale.....	174
Hicret.....	175
Pakistan'da Bir Afgan Kampı.....	176
Somali.....	177
Sarı Saltuk.....	178
Seherde.....	179
Sabah Namazı.....	180
Çağlayan.....	181
Moro.....	182

5. Bölüm*Yangının Yeri Yüreğim*

Fatih ve Fetih.....	185
Yabancı Eller.....	186
Kızıl Elma.....	187
Ayasofya-1.....	188
Ayasofya-2.....	189
Bir Devri Perişan.....	190
Kıymılılar.....	191
Toprak Ana Yeşerdi.....	193
Karşı Sahil.....	194
Hırsızlar.....	195
Akıfca Bir Cevap.....	196
Bir Kanlı Coğrafya.....	198
Ah! Bosna.....	199
Çeçen Destanı!.....	200
Rabbim!.....	201
Ta-Ha ve Ya-Sin.....	202
Gün Olur.....	203
Zindanlardan Yol Geçer.....	204
Sizin.....	206

Tinerçi Çocuklar.....	207
Yüreğim Kahır Dolu	208
Saatler	209
Geceye Şiir.....	210
Kuyu.....	211
Çocuklar.....	212
Gazze	213
Sakaryadan Ne Kaldı	214
Furkan	216
Ergenekon.....	217
Acılar.....	218
Neyi Tartışıyoruz.....	219
Yirmi Birinci Yüz Yıl.....	220
Öksüz	221
Yüreklerle Köz Düştü.....	222
Bu Gece.....	223
Yürü Bire Kemal Aga	224
Müjdat Gezen'e.....	225
Zulmün Zevali Geldi.....	226
Sokaklar	227
Feryat	228

6. Bölüm

Doğa Şiirleri

Kış.....	231
Yunuslar	232
İlkbahar.....	233
Çiçek.....	234
Çoruh	235
Bayburt'ta Kış.....	236
Çoruh ve Ben.....	237
Anadolu.....	238
Turnalar.....	239